

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 25

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 6 (1589)

Gorica - 7. februarja 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Zaključek sinode holandskih škofov

V četrtek 31. januarja se je v Vatikanu slovesno zaključila sinoda holandskih škofov. Pričela se je 14. januarja. Zasedanj se je udeleževal tudi sv. oče. Pri razpravljanju o žgočih problemih holandske Cerkve so se izkristalizirala stališča, ki so bila nato povzeta v zaključnem dokumentu.

Škofje se morajo bolj zavzeti svoje voditeljske vloge v povezavi z vso katoliško Cerkvijo. Ne smejo dopustiti, da odločajo o vsebini katehizacije nekateri specialisti, ampak morajo to katehizacijo nadzirati. Tudi bo treba odpraviti nekatera ravnanja na bogoslužnem in zakramentalnem področju, ki niso v skladu s prakso Cerkve.

Tudi glede celibata duhovnikov holandski škofje v preteklosti niso bili edini. Nekateri so izražali mnenje, da je treba ločevati celibat od duhovništva. Drugi so bili preveč strpni do duhovnikov, ki so se poročili. Pustili so jih še naprej na župniyah kot »pastoralne delavce« ali predavatelje na teoloških inštitutih, kar je med verniki povzročalo precej zmede in pohujšanja. Po končani sinodi so škofje odločeni, slediti glede celibata papeževim stališčem. »Na Holandskem« je dejal eden od škofov, Möller, »se bo o tem še naprej razpravljalo, toda naj vsi vedo, da smo mi škofje na liniji sv. očeta.«

Veliko se je na sinodi tudi razpravljalo o oblikovanju duhovniškega naraščaja. Na Holandskem so propadla vsa semenišča razen v škofiji Roermond, ki jo vodi škof Gijzen, ožigosan od »progressivov« za tradicionalista in konservativca. »Skupinam pritiska« in »kritičnim skupinam«, ki razpolagajo z mnogovrstnim tiskom in drugimi sredstvi obveščanja je uspelo postati glas uradne Cerkve. Ti so se postavili na stališča, da so semenišča odveč. Teološki tečaji naj bodo za vse, fante in dekleta. Če se potem kdo odloči za duhovništvo, naj se ga posveti, pa brez predhodne priprave v posebnih zavodih. Posledica takega mišljenja je bil strahoten padec duhovnih poklicev.

Tudi glede spovedi so škofje sprejeli stališče »skupine pritiska«, da je osebna spoved zgolj formalizem in se opredelili za skupinsko spoved. Zaradi tega je imel na sinodi msgr. Albert Descamps (Belgijec) poseben referat o spovedi, v katerem je med drugim dejal: »Osebna spoved in osebna odveza ostajata edina redna pot pri spravi vernikov z Bogom in Cerkvijo.« Trditev, ki holandskih škofov ni preveč zadovoljila.

Glede »pastoralnih sodelavcev« je rimska kurija izrekla »dvome in zadržanost« o primernosti tega načina dušnega pastirstva. Čeprav je pomoč laikov v dušnem pastirstvu navdse dragocena, pa se ne sme zbrisati razlik med splošnim in hierarhičnim duhovništvom.

Ob zaključku sinode je bila v Sikstinski kapeli maša, ki jo je opravil sv. oče v latinščini ob somaševanju vseh sedmih holandskih škofov, sedmih kurijskih kardinalov in ostalih izvedencev na sinodi. Papež je imel zelo dolg govor v francoščini. Poudaril je pomen zakramentalnega duhovništva, ki mora biti celibatersko in storiti vse, da porastejo duhovni poklici. Za to pa so potrebna prava semenišča. Tudi je potrdil tradicionalni nauk Cerkve o Evharistiji, v kateri je Kristus realno navzoč. Bogoslužje mora biti v skladu s predpisi Cerkve, ekumenizem pa brez strahu. Tudi spovedno prakso je treba obnoviti.

Sinodalni dokument je bil sprejet glasno. Poseben sinodalni svet bo skrbel za njega izvedbo. V njem so kot papežev zastopnik kardinal Garonne, s strani holandskih škofov pa kardinal Willebrands in škof Bluyssen.

Ob sklepu sinode so škofje še pred odhodom iz Rima naslovili na svoje vernike posebno pismo, ki se je bralo v vseh nizozemskih cerkvah preteklo nedeljo. V pismu škofje popisujejo, kako je potekalo delo sinode, naštevajo vprašanja, o katerih so razpravljali in prosijo za pomoč, da bi mogli sklepe, ki so bili v soglasju s sv. očetom na sinodi sprejeti, prenesti v življenje.

OBČNI ZBOR SVETA SLOVENSKIH ORGANIZACIJ

Naša zamejska stvarnost

Ob lepi udeležbi zastopnikov prosvetnih društev in včlanjenih organizacij ter ustanov se je v četrtek 31. januarja vršil v Jamljah drugi občni zbor Sveta slovenskih organizacij (SSO). Občnemu zboru je predsedoval dr. Zorko Harej, glavno poročilo je pa imel predsednik SSO dr. Damjan Paulin. Poleg dr. Paulina so svoja poročila imeli še Marij Maver, ki je govoril o kulturi med nami. Iznesel je nekaj kritičnih misli in pripomb na dejstva, kako se danes vodi naša zamejska kulturna politika.

Za njim je poročal dr. Karlo Brešan o športu v zamejstvu in njegovih problemih. Za športom je prišlo na vrsto poročilo o družbenih občilih. Podal ga je dr. Kazimir Hunar, ki se je ustavil posebej ob našem tisku. Omenil je tudi radio in televizijo. Poudaril je, da so se na tržaškem radiu nekatere stvari izboljšale, druge pa poslabšale. Glede televizije pa je ponovil, da imamo kot državljani in davkoplačevalci pravico do slovenskih televizijskih oddaj na deželni ravni, kot jih že imajo italijanski sodržavljeni in kot jih imajo Nemci na Južnem Tirolskem.

Poročila je zaključil g. Metlika, ki je govoril v imenu sindikata Slovenskih delovnih ljudi in omenil, kako se je ta vedno boril za uveljavitev slovensčine na sindikalnem in delavskem področju ter pri tem dosegel tudi nekatere uspehe, zlasti na Tržaškem, kjer je ta sindikat boji delaven.

Ker je poročilo dr. Paulina zavzelo celotno našo zamejsko problematiko, ga objavljamo v izčrpnih izvlečkih.

POMEN SVETA SLOVENSkih ORGANIZACIJ

Svet slovenskih organizacij (SSO) ni operativna enota v ožjem smislu, je pa, ali vsaj hoče biti, pomemben dejavnik vsklajevanja, programiranja in predstavnštva včlanjenih društev in organizacij ter utrjevanja naše prisotnosti na narodnostno mešanem ozemlju naše dežele. Gre za prisotnost na kulturnem, športnem, socialno gospodarskem in širše družbeno-političnem področju.

Naše delo je torej načrtovano v dve smeri. Na eni strani skušamo utrditi in okrepiti naše organizacije in povečati njih prisotnost med našimi ljudmi, na drugi

pa se dostojno in enakovredno soočiti z večinskim narodom in vplivati na proces dozorevanja pripravljenosti sprejeti naše predloge in zahteve kot obogatitev medsebojnih odnosov.

GLAVNI CILJ

Kot krovna organizacija ustanov in društev, ki slonijo na načelih slovenstva, idejnega pluralizma, demokratičnosti in samostojnosti ima SSO za svoj glavni cilj ohranitev in utrditev slovenstva na vseh področjih naše prisotnosti.

Zivimo v družbi in okolju, ki nam ni posebno naklonjeno in nam ne bo ničesar darovalo. Vse kar smo in kar bomo dosegli, je predvsem sad naših prizadevanj in naših borb. Tudi zato smo izbrali samostojno pot. Moramo predvsem zaupati v lastno vitalnost in zastopstvo.

Ne gre za kako zapiranje ali samoomejevanje življenjskega prostora, ampak za pripravljanje, da moramo biti najprej sami v prvih vrstah in šele v takem položaju navezati enakopravne odnose z družbenopolitičnimi dejavniki večinskega naroda.

Vsako drugačno stališče je že vnaprej obsojeno na neuspeh in bi pomenilo samo podrejen odnos, ki v nobenem primeru ne privede do zaželenih rezultatov. Naše zahteve moramo postavljati sami in ne delegirati drugih, da bi nas zastopali.

STANJE NASE NARODNE SKUPNOSTI

Teško je dati kratko oznako razen morda te, da so se stališča radikalizirala, kar gotovo ni dobro znamenje. Poleg nekaterih vsekakor pozitivnih dogodkov, tudi mednarodnega značaja, beležimo v zadnjih časih nekatere skrajno negativne pojave, ki skušajo preusmeriti tok delovanja in dobrih odnosov med tu živčima narodoma. To velja predvsem za tržaško pa tudi za videmsko pokrajino.

Podpis Osimskih sporazumov pomeni v zadnjih letih najpomembnejši akt, na katerega se lahko sklicujemo ob postavljanju naših zahtev. Ob teh podpisih smo zavzeli ugodno stališče, razen gospodarskega dela, ki predvideva industrijsko področje na Krasu, za katero se ne moremo ogre-

vati, saj pomeni obsežna razlaščenja slovenske zemlje in spreminjanje etnične in socialne strukture obsežnih področij.

OBRAČUN POOSIMSKEGA OBDOBJA

Ce skušamo potegniti črto in nakazati nek obračun štiriletnega obdobja po podpisu v Osimu, ugotovimo, da so bila naša takratna pričakovanja preveč optimistična. V štirih letih je edini akt, ki ga je vlada izdelala v zvezi z 8. členom Osimskih sporazumov, osnutek pooblaščenega dekreta, ki ga je poslala deželni upravi, da se o njem izreče. Ta osnutek znova deli Slovence v Italiji v različne kategorije po provincah in potrjuje omejevalno tolmačenje 8. člena, ki naj bi veljal samo za tržaško pokrajino.

Jasno je, da so taki predlogi nesprejemljivi in da je treba tako restriktivno tolmačenje odbiti in zahtevati edino sprejemljivo interpretacijo, da smo Slovenci v Italiji enaki, ne glede na provinco, v kateri bomo, in da morajo veljati enaki zakonski predpisi za celotno ozemlje, na katerem živimo.

Med drugim je notranje ministrstvo poslalo omenjeni osnutek deželni vladi, ne da bi o tem seznanilo člane posebne komisije, ki jo je predsedstvo vlade imenovalo, da izdela predlog za globalni zaščitni zakon.

To je bil, poleg sestave komisije same z absolutno večino italijanskih članov, očiten znak o namelih vlade glede delovanja komisije same.

To se je kasneje tudi uresničilo, saj je prišlo med stalnim zavlačevanjem do dveh osnutkov, ki sta si v marsičem nasprotna. Osnutek italijanskih članov komisije je zelo omejevalen in ne priznava niti tega, kar že uživamo. Jasno, da slovenski člani komisije niso mogli sprejeti takega tolmačenja in so zato izdali svoj dokument, ki izraža realne zahteve naše skupnosti.

Ob dveh tako različnih in razhajajočih se dokumentih je bilo takoj očitno, da je komisija zašla v slepo ulico in ni bilo možno nadaljevati z delom. Zato so slovenski predstavniki zahtevali, naj se zadeva razčisti na politični ravni s predsednikom vlade.

SREČANJE S PREDSEDNIKOM VLADE

Pred kratkim je res prišlo do srečanja med enotno slovensko delegacijo in predsednikom vlade Cossigo. Delegacija je zahtevala, naj se dela komisije praktično smatrajo za zaključena in naj vlada izdela svoj predlog. Še letos naj se tudi v parlamentu izglasuje globalni zaščitni zakon za Slovence v Furlaniji-Juljski krajini.

Odgovor predsednika vlade ni povsem zadovoljiv, saj je obljubil samo, da bo vlada izdelala svoj predlog še pred zapadom roka komisije, to je do 30. junija letos, ni se pa hotel izreči glede roka izglasovanja zaščitnega zakona. Obljubil je tudi, da bo v okviru komisije delovala delovna skupina, ki bo sestavljena v paritetnem razmerju med slovenskimi in italijanskimi

člani komisije. Ta delovna skupina ima nalogo, da nadaljuje delo komisije in izdelava predloge za nadaljnje vladne ukrepe.

Glede rimske komisije smo od vsega začetka izrazili svoje nezadovoljstvo glede članov komisije, ki so v veliki večini Italijani, Slovencev je od skupnih 20 samo pet, in še od teh so trije samo naključno.

Svet slovenskih organizacij je takrat poslal ministrskemu predsedniku Andreottiju pismeno noto, v kateri zahteva, naj v komisijo imenuje vlada tudi zastopnika naše organizacije, in to v skladu z zahtevami slovenske delegacije, ki smo jih postavili ob obisku pri Andreottiju avgusta 1977, ko smo zahtevali imenovanje komisije. Na našo zahtevo nismo prejeli pozitivnega odgovora.

Na zadnjem obisku pri predsedniku vlade Cossigo smo ponovno sprožili to vprašanje in lahko ugotovili pripravljenost predsednika, da imenuje v komisijo tudi našega predstavnika. To bi seveda pomenilo še dodatno zavlačevanje dela komisije in smo zaradi tega odstopili od te zahteve, ker smo hoteli, da ta komisija čimprej zaključi svoje poslanstvo.

Predsednik vlade je pri tem obljubil, da bo vlada upoštevala tudi predloge nezastopanih organizacij in predstavnikov kulturnih društev videmske pokrajine.

V rimskih krogih, kar je tudi razumljivo, smo naleteli na večje razumevanje in pripravljenost kot na krajevni ravni.

POMANJKANJE DOBRE VOLJE NA DEZELNI RAVNI

Ce v vsch povojnih letih še nismo prišli do zaželenih zaščitnih norm, je treba iskati odgovora v okviru naše dežele. Politične stranke in v prvi vrsti najmočnejše, niso še pokazale prave politične volje do konkretne rešitve naših problemov. Vedno ostajamo pri nekaterih splošnih izjavah, tudi zelo pozitivnih, ki pa ne zadobijo praktične uresničitve.

Ce bi bila vloga naše deželne uprave in drugih krajevnih uprav bolj aktivna na tem področju, bi se gotovo izognili marsikateremu negativnemu pojavu, ki tako zaskrbljujoče prihaja zadnje čase na dan. Vsako zavlačevanje in obotavljanje reševanja naših problemov prispeva h krepitvi tistih sil, ki so nam nasprotni in k ustvarjanju napetosti in negotovosti tudi v vrstah naših ljudi.

STIKI Z MATIČNO DOMOVINO

V okvir prizadevanj za utrditev položaja naše skupnosti sodi tudi srečanje slovenske delegacije s predsednikom izvršnega sveta SR Slovenije novembra lani v Gorici in obisk iste delegacije leto prej v Ljubljani. Slovenska delegacija se je sestala tudi s predstavnikoma hrvaškega Sabora.

Ob teh srečanjih smo poudarjali našo pripravljenost do sodelovanja v skupnih nastopih, da pa pričakujemo, da bo matična domovina upoštevala različne stvarnosti med Slovenci v zamejstvu in podpirala vsa prizadevanja, ki so usmerjena v ohranitev in krepitev slovenstva v naši deželi.

OSPORAVANA INDUSTRIJSKA CONA

S podpisom Osimskih sporazumov so bili postavljeni pogoji, da se stanje naše skupnosti izboljša.

Ze ob podpisu smo izrekli pripombe in pomisleke predvsem glede gospodarskega dela, ki predvideva med drugim tudi namestitev industrijske cone na Krasu. Danes lahko tako stališče samo zaostriamo, saj se je jasno pokazalo, da se hoče izvajati izključno gospodarski del sporazuma. Ne opažamo nobene resnejše volje, da bi tudi ostali deli sporazuma, mislimo pri tem predvsem na 8. člen, zadobili konkretnije oblike.

Tako enostransko upravljanje je nesprejemljivo. Sopotpisnici, kot sta takrat slo-

(nadaljevanje na 2. strani)

Evropski parlament poziva k bojkotu olimpijskih iger

Predlog ameriškega predsednika Carterja, da je treba zaradi sovjetskega vdora v Afganistan bojkotirati letošnje olimpijske igre v Moskvi, je naletel na podporo velike večine poslancev evropskega parlamenta v Strasbourgu. Skoraj vsi poslanci so izjavili, da pomeni sodelovanje na igrah v Moskvi v bistvu podpora sovjetski osvajačni politiki. Med drugim je predstavnik nizozemske liberalne stranke izjavil, da »so olimpijske igre simbol miru; zato se ne bi smele odigravati v državi, ki je praktično v vojni«.

Svicaarska vlada je odločitev prepustila narodnemu olimpijskemu odboru. V Jugoslaviji so seveda odločeni iti v Moskvo že zato, da pokažejo svojo neodvisnost od ZDA. Kitajski »Ljudski dnevnik« meni, da so olimpijske igre v Moskvi za sovjetsko vlado odlična prilika, da se brije norca iz narodov vsega sveta. Tako je storil leta 1936 Hitler in tisti dogodki se letos v bistvu obnavljajo.

Italijanski ministrski predsednik Cossiga je častnikarjem 3. televizijske mreže v zvezi s tem vprašanjem dejal, da ne bi hotel, da bi letošnje olimpijske igre potekale kot leta 1936. Seveda je to odvisno izključno od Sovjetske zveze. Predsednik italijanskega olimpijskega odbora je proti bojkotu iger.

Naravno seveda sovjetski olimpijski odbor zavrača »sovravno kampanjo, ki so jo sprožile ZDA, Vel. Britanija in druge države, da bi izkoristile šport kot sredstvo

izsiljevanja in nadvlade«. Odbor poziva »vse ljudi dobre volje, naj športa ne uporabijo kot sredstvo za politični pritisk«.

■ Nova Zelandija je uradno izgnala iz države sovjetskega veleposlanika Sofinskega pod obtožbo, da je finančno podpiral novozelandsko »Enotno socialistično stranko«, ki je komunistično usmerjena. Voditelj te stranke so priznali, da je pred dnevi veleposlaništvu SZ plačalo nekaterim njenim članom letalske vozovnice za obisk Moskve.

Sprejet protiteroristični zakon

Več kot štiri dni so poslanci radikalne stranke skušali z obstrukcijo, to je z dolgimi govori preprečiti dekret zoper terorizem, ki bi v primeru, če ne bi bil sprejet, propadel. V času, ko skoro vsak dan beležimo nove teroristične umore, je bilo zadržanje radikalne stranke skrajno neodgovorno in dejanska podpora terorizmu.

Radikalci so k vladnemu dekretu proti terorizmu vložili kar 7.500 popravkov in govorili nepretrgoma 95 ur od torka 29. januarja zjutraj do sobote 2. februarja popoldne. Eden od njih, Roberto Ciccionesere, je sam govoril 11 ur 35 minut. Radikalci so svoj nastop utemeljevali, da je vladni dekret proti svobodi državljanov in da ga je treba zato preprečiti.

Cossigova vlada si je spričo radikalne obstrukcije pomagala z zahtevo po izglasovanju zaupnice. Če bi vlada zaupnice ne dobila, bi morala odstopiti, dekret proti terorizmu pa bi propadel. Hočeš nočeš so morali tudi komunisti in socialisti, da se ne bi zdela, da podpirajo terorizem, vgrizniti v kislno jabolko in glasovati za zaupnico. Za zaupnico je bilo oddanih 522 glasov, proti 80, 8 se jih je vzdržalo. Dekret proti terorizmu pa je prejel 466 glasov, proti jih je bilo 79, vzdržanih glasov je bilo pet. Ker zmorejo radikalci, MSI in PDUP skupaj le 55 glasov, je očitno, da so glasovali proti tudi nekateri iz vrst komunistov in socialistov. Kateri, se pa ne ve, ker je bilo glasovanje tajno.

Pastoralni sveti

O pastoralnih svetih (škofijskih, župnijskih) se veliko govori in piše. Marsikateri poskus je bil že narejen, a še vedno ostajajo nerešena nekatera vprašanja: kaj je praznopravni pastoralni svet; kdo naj bo član takega sveta in kaj naj v svetu dela; ali je župnik (ali škof) dolžan poslušati, kar mu v svetu povejo ali svetujejo; ali se mora tega držati.

Na taka in podobna vprašanja sem skušal že v preteklosti odgovoriti v svojih člankih. Zato se k tem danes ne bom vračal. Opozorjam samo na knjigo — potrebno in koristno — ki je pred kratkim izšla v Ljubljani. Gre za prvi Priročnik za župnijske pastoralne svete, ki ga je pripravila posebna komisija ljubljanskega škofijskega sveta. Priročnik je namenjen tako duhovnikom in drugim pastoralnim delavcem kakor članom župnijskega in pastoralnega sveta, tako župnijam, ki že imajo župnijski pastoralni svet, kakor tistim, ki ga še nimajo.

Seveda le površen pregled Priročnika ali samo enkratno branje še ne bosta rodila sadov. Priročnik je, kakor pove naslov, priročnik, torej knjiga, ki jo je treba znova jemati v roke, razmišljati ob posameznih

člankih, se o njih pogovarjati tudi na sejah in skušati poglobiti in dopolniti spoznanja, to in ono pa seveda tudi uresničiti.

Knjižica obsega vrsto člankov, ki so bili že kje objavljeni ali so bili prav za to knjižico napisani. Najprej je nekaj »uradnih« misli iz koncilskih dokumentov in iz dokumentov slovenskih škofov. Dr. S. Steiner skuša utemeljiti odredilo delo vse lokalne Cerkve. Dr. L. Suštar ima več člankov in sicer: Alternative ob ustanavljanju ŽPS; Kdo je sposoben za člana ŽPS? Vzgoja laikov za soodgovornost; Vzgoja človeka za sodelovanje; Komisije in delovne skupine (referenti) pri ŽPS; nadalje je kratko poročilo o sedanjem stanju ŽPS v Sloveniji, vzorec za sestavo pravilnika ŽPS; R. Lešnik poroča o uvajanju ŽPS v pastoralno umevanje župnije.

»Verni in zavzeti laiki so verjetno veliko bolj pripravljeni tudi na soodgovornost in sodelovanje v Cerkvi kot mislimo. Potrebno je le, da jim na pravi način pokažemo, kako naj to storijo tudi v Cerkvi, in jim v pravilnem pojmovanju njihove vloge v Cerkvi in v resničnem zaupanju damo priložnosti, da svojo soodgovornost uveljavijo.« (Suštar) L. ŠK.

Pristanišče Ploče je postalo Kardeljevo

Takoj po končani zadnji vojni se je kulture osebnosti v Jugoslaviji izrazil tudi v poimenovanju mest po važnih partijskih veljakih. Tako je mesto Podgorica v Črni gori postalo Titograd, Užice so dobile priznanje »Titove«, Veles v Makedoniji pa »Titov«. Mesto Kraljevo v Šumadiji je postalo Rankovićevo, Strnišče pri Ptujju Kidričevo, pristanišče Ploče ob ustju Neretve v Jadransko morje pa Kardeljevo.

Ploče je ohranilo ime Kardeljevo od leta 1950 do 1954. Tedaj je bil sprejet zakon, da se ne sme dati naselijem, tovarnam in ulicam imen po še živih osebah. Izjema je bil le Tito. Tako je Kardeljevo spet postalo Ploče in ostalo do 2. februarja 1980, ko so delegati občine Ploče ponovno sklenili, da se bo pristanišče imenovalo po Kardelju,

saj je ta medtem lani umrl.

Preimenovanju je prisostvovala tudi žena pokojnika Pepca Kardelj. Od predsednika skupščine občine Kardeljevo je prejela en izvod listine s sklepom o poimenovanju Ploče v Kardeljevo. Delegati so nato — le kako bi moglo biti drugače — z velikim navdušenjem sprejeli sklep, da prvo zlato značko v počastitev preimenovanja podelijo Titu.

Pristanišče Ploče je nastalo v času po zadnji vojni. Prej je bilo le ribiško naselje. Zvezna vlada je poskrbela, da se je hitro moderniziralo. Iz Sarajeva so do Ploče potegnili elektrificirano progo in od tedaj je promet naglo naraščal. Zadnje čase izkazuje 3 milijone in pol ton blagovnega prometa na leto.

Ansambel „L. Hlede“ v preteklem letu

Leto 1979, ki se je pred kratkim končalo, se je pri ansamblu »Lojze Hlede« iz Steverjana pričelo v znamenju velikih priprav na važen nastop — gostovanje po ZDA, o katerem smo že obširno poročali v tem časopisu. Naj povemo, da je gostovanje v ZDA trajalo od 18. aprila do 3. maja.

Tudi po tej uspešni turneji, kjer je ansambel žel veliko uspehov in navdušil številne ameriške Slovence, nismo člani spali na lavorikah, ampak smo z navdušenjem nadaljevali z našim poslanstvom.

Tako smo že v maju imeli nastop v Katoliškem domu v Gorici ob srečanju manjšinskih strank v organizaciji SSK. Teden dni kasneje je ansambel pod vodstvom Lojzeta Hledeta imel celovečerni koncert v Mačkollah pri Trstu. Po koncertu pa smo še igrali mladim in starejšim za ples in zabavo. Pa ne da bi mislili, dragi bralci, da igra ansambel samo mladim in stariim. O ne! Prav radi smo se odzvali vabilu šolskih sester, ki vodijo otroški vrtec v Steverjanu in zaigrali nekaj melodij najmlajšim poslušalcem.

V juniju beležimo dva nastopa. Prvi na povabilo motokluba »Pino Medoet« v Moši ob njihovem prazniku, drugega pa na slovenski domači kulturni prireditvi društva v Šklednju pri Trstu.

Mesec julij je bil ves posvečen organizaciji 9. festivala domače glasbe skupno z domačim društvom »F. B. Sedej« v Steverjanu. Tudi o tem je naš list obširno poročal.

No, in po tem kulturnem garanju so bile za vse člane in njihove družine na vrsti potrebne poletne počitnice.

A že septembra smo spet prijeli za naše instrumente in nategnili glasilke naših grl ter tako igrali in prepevali kar dva večera v Dolini pri Trstu na »Našem prazniku« v organizaciji SSK. Nato je teden dni kasneje ansambel igral na »Prazniku solate« na Kolonkovicu pri Trstu. Dalje je ansambel v septembru nastopil v domu »A. Budala« v Štandrežu slovenskim obrtnikom na njihovem srečanju.

Oktober je mesec trgatve in vina. Znani kletar in prekupčevalec vina Scolaris iz Slovrenca nas je povabil na majhen domači praznik, kjer seveda ni manjkalo zlate kapljice.

Toda Lojze Hlede in njegovi fantje niso

bili samo gostje na prireditvah. Tudi sami so marsikoga pogostili. Konec julija nas je obiskala v Steverjanu družina Kavčič iz Clevelanda v ZDA in je prišla na obisk v domovino. Pri tej družini sta na turneji po Sev. Ameriki bila cel teden gosta dva člana ansambla in sicer Jožko Mužič ter Robi Beretta. V Steverjanu smo jim tako člani ansambla »Hlede« vrnili gostoljubje in priredili pri Mužičevih lep domači praznik, ki bi se mu po ameriško reklo kar »party«. Kavčičeva družina je bila večera zelo vesela.

V septembru smo imeli drugega gosta, tokrat iz New Yorka, kjer smo tudi nastopili in sicer Carija. Tudi z njim smo obujali spomine na lepe dni v New Yorku in preživeli skupno prijeten večer.

In nazadnje nas je prve dni novembra presenetil obisk naše prijateljice Jimmy Bryan, ki je na naši turneji po ZDA veliko pomagala in sodelovala. Ob njenem obisku v »starem kraju« smo ji bili nekaj dni za vodilce ter ji razkazali naše zanimivosti. Zadnji večer pa smo priredili pri Lojzetu srečanje, na katerem smo ob obloženih mizah in ob diaprozitivih, ki jih je Niko posnel v Sev. Ameriki, obujali spomine in občutke. Jimmy Bryan je bila gostoljubja zelo vesela in presenečena, ko smo ji v spomin podarili plaket. Ni se mogla od ganjenosti vzdržati solz.

Se dva dogodka naj omenimo, ki nista sicer povezana z delovanjem ansambla, a sta zelo važna za člane te skupine, zlasti za kitarista Brunota Hledeta in trombonista Nika Klanjščka. Ta dva sta namreč spremljala pred oltar svoji zaročenki in tako stopila v zakonski stan. Vsi ostali člani jima seveda želimo obilo sreče v nadaljnjem skupnem življenju, ženama pa še posebej veliko potrpljenja in razumevanja.

V zimskih mesecih ansambel ne spi. Nekaj se »kuha v loncu«. Člani redno vadijo in se pripravljajo na snemanje velike plošče in kasete, ki bi morala biti v prodaji enkrat spomlad.

Naj bo za sedaj dovolj. Že sedaj se ljubiteljem domače glasbe in prijateljem ansambla »Lojze Hlede« priporočamo za nabavo te plošče, vsem članom pa želimo nadaljnje uspehe.

ZS in NK

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ V soboto 2. februarja je sv. oče Janez Pavel II. sprejel okrog 900 Afričanov, ki živijo v Rimu in so v glavnem nastavljeni pri 31 poslaništvih, ki imajo odnose z Apostolskim sedežem. Navzoči so bili tudi številni afriški bogoslovci in duhovniki, ki študirajo v Rimu. Od tej priložnosti je sv. oče sporočil, da bo nekatere teh držav še letos obiskal, medtem ko je brazilska vlada uradno sporočila, da bo papež prišel v Brazilijo letos 13. julija. Sv. oče je v nagovoru izrazil željo, da bi afriški narodi znali sprejemati časov sprejeti za mladostjo in človečnostjo, ohranivši in razvijajoč pristne vrednote afriške duše. Spreminjanje kmečkega gospodarstva, industrializacija, beg v mesta, mladina brez zadostne tehnične izobrazbe, pa materializem, individualizem, razkroj družinskega življenja, oslabitev duhovnih in moralnih vrednot, vse to je nevarnost za afriško kulturo, ki jo označuje zlasti spoštovanje za človekovo dostojanstvo in do življenja.

■ Predsednik italijanske vlade Cossiga se je dva dni mudil v Londonu, kjer se je setal z britansko predsednico Thatcherjevo. Na dnevnem redu pogovorov so bili odnosi znotraj Evropske gospodarske skupnosti, kjer se angleška vlada upira sedanjemu prispevku k skupnemu proračunu EGS. Glede odnosov do Sovjetske zveze je Thatcherjeva odločno na stališču ameriškega predsednika Carterja, medtem ko je bil Cossiga mnogo bolj previden glede odnosov s Sovjetsko zvezo. Dejal je, da zahodni zavezniki ne smejo storiti SZ vtisa, da je ogrožena in da je treba med ZDA in zahodnimi evropskimi državami narediti skupno strategijo, ki pa, če je le mogoče, ne bi smela zavirati procesa popuščanja napetosti. Thatcherjeva pa je bila veliko bolj odločna. Po njenem mnenju bi morale članice EGS bojkotirati moskovske olimpijske igre, katerih da se SZ poslužuje v propagandne namene prav tako kot svoj čas Hitlerjeva Nemčija; treba bi bilo ukiniti dobavo sodobne tehnologije in vsaj začasno prekiniti prodajo prehranbenih proizvodov EGS po znižanih cenah.

■ V tednu, ko je v italijanskem parlamentu potekala burna razprava ali sprejeti ali ne vladni dekret zoper terorizem, so teroristi spet okrvavili ceste s svojimi zločini. Najprej so v Mestrah pri Benetkah iz zasele ubili pred njegovim stanovanjem podravatelja obrata Montedison iz Marghere inž. Silvia Gorija. Bil je pri priči mrtev. Star je bil 48 let. Odgovornost za atentat so si prevzele rdeče brigade. Dva dni kasneje, tj. v četrtek 31. januarja so teroristi streljali na čuvaje obrata Framtek v enem turinskih predmestij. Pri tem so ubili 58-letnega stražnika Carla Alija, drugega pa huje ranili. Zločin naj bi bila izvedla »komunistična teritorialna jedra«. Naslednji dan pa je neznan storilec streljal v večernih urah v Padovi na 50-letnega notarja Rema Ollerja in ga ranil v lice. Končno so »komunistične obhodnice«, kot so se po telefonu označile, v Rimu nastavile pred karabinjersko postajo v Casal Paloccu peklenski stroj, ki je razdejal pročelje poslopja.

■ V Franciji so neznanci težko ranili soustanovitelja Ljudskega republikanskega gibanja (francoska inačica Krščanske demokracije) 59-letnega Josefa Fontanet. Nekaj dni nato je za prejetimi poškodbami umrl. V peti republiki je bil večkrat minister, leta 1974 pa se je umaknil iz političnega življenja, ker je nasprotoval De Gaullovim zamislim o Združenju Evropi.

■ V deželi Baskov je v bližini mesta Bilbao prišlo do terorističnega napada na skupino policistov španske »guardie civil«, ki so spremljali dva tovornjaka, katera sta prevažala orožje in strelivo. Najprej je eno od vozil zapeljalo na mino, ki je eksplozivirala, kar je med policisti povzročilo zmedo, ki so jo teroristi dobro izkoristili in vseh šest policistov z brzostrelkami ubili. Seveda je ta množični pokol močno odjeknil med vojaškimi krogi, ki so že ponovno očitali Suarezovi vladi, da ni zmogla učinkovite borbe proti baskovskim teroristom.

■ Sovjetski zunanji minister Gromiko je nepričakovano prisel na razgovore v romunsko prestolnico Bukarešto. Romunska vlada je bila od dežel vzhodnega bloka edina, ki ni potegnila s Sovjetsko zvezo, ko je bilo na sedežu OZN glasovanje o obsodbi sovjetskega vdora v Afganistan.

■ Svetovalec predsednika Carterja za narodno varnost Brzezinski se je mudil v Pakistanu. Obiskal je tudi področja, kjer so se nastanili begunci iz Afganistana. Po uradnih podatkih jih je 420.000. Brzezinski je ob tem obisku sprejel 21 voditeljev krajevnih plemen, ki so mu skupaj z zastop-

niki beguncev izrazili željo po orožju. »Ne potrebujemo žita in šotorov, temveč orožje in municijo, da porazimo ruske imperialiste.« Brzezinski se je izognil v odgovoru besedi o orožju. Dejal jim je, da sta tako muslimanski kot krščanski svet obsodila sovjetsko ravnanje. Ves svet se čuti užaljen ob tem, kar se dogaja v Afganistanu.

■ Tunizijska vlada je odpoklicala svojega veleposlanika iz Tripolija v Libiji in hkrati odpovedala gostoljubje libijskemu veleposlaniku v Tunisu. Vzrok za to zaostritev med obema državama je dal napad iz tujine na tunizijsko mesto Gafso, pri čemer je padlo 18 civilistov in 22 pripadnikov tunizijske vojske ter varnostnih sil, ranjenih pa je bilo kar 108 tunizijskih vojakov, policistov in civilistov. Hkrati so prišli 42 napadalcev, 4 pa ubili. Napad je bil pripravljen na libijskih tleh.

■ Ob popolni brezbrzičnosti libijskih oblasti so demonstranti v Tripoliju napadli in zažgali francosko veleposlanstvo. Od poslopja so ostali le zidovi. Libijski radio tega napada ni omenil, pač pa govoril o množičnem protestu prebivalstva »zoper francosko prisotnost v Tuniziji«. Libijski vladni krogi namreč zamerijo Franciji, da je pomagala tunizijskim četam onesposobiti invazijske sile, ki so napadle mesto Gafsa in da je poslala svoje vojne ladje v tunizijske vode. Predsednik Tunizije Burgiba se je Franciji za pomoč javno zahvalil.

■ V Guatemali je skupina 40 kmetovalcev zasedla v istoimenskem mestu poslopje španskega veleposlanstva. S tem so hoteli protestirati zoper nasilje vojske in varnostne službe v pokrajini Quiche, kjer je bilo po navedbi Amnesty International v zadnjih mesecih ubitih 2.000 ljudi. Takoj po zasedbi veleposlanstva je policija vdrila v poslopje. Pri tem je eksplozivirala bomba in zanetila požar. Tragična bilanca je bila 40 mrtvih, ki so padli pod streli policistov ali zgoreli ob požaru. Med njimi je bilo tudi pet članov veleposlanstva. Španska vlada je zaradi tega nastopa gvatemalske policije prekinila diplomatske odnose s to srednjeameriško državo.

UTRIP CERKVE

Sv. oče krščuje

V soboto na svečnico je sv. oče v Pavlinski kapeli v Vatikanu krstil šest otrok, med njimi dva pravnuka pokojnega papeža Lucianija. Otroka sta Elisa Martignago in Albino Basso. Prisoten je bil brat umrlega papeža, Edvard.

Papežu Nobelovo nagrado

Norveška televizija je sporočila, da so predlagali papeža Janeza Pavla II. za Nobelovo nagrado za mir v letu 1980. Predlaganih je še več drugih osebnosti, med njimi predsednik Carter in španski kralj Juan Carlos I.

Ekumenska pobožnost v Moskvi

V Tednu ekumenske edinosti je bila tudi v Moskvi opravljena ekumenska pobožnost in sicer v starodavni cerkvi Vstajenja. Pobožnost je vodil ruski pravoslavni nadškof Pitirim. Sodelovali pa so rektor francoske katoliške cerkve v Moskvi Stanislav Marzejka, potem predstavnik antiohijskega patriarha, predstavnik bolgarskega patriarha in predstavnik baptistov Vitali Kulinov.

Vedno privlačno svetišče

V letu 1979 je v svetišče sv. Antona v Padovi prišlo 4.660 romarskih skupin, od katerih 2.207 iz inozemstva. Ker vseh romarjev ne morejo šteti, računajo, da je baziliko sv. Antona obiskalo vsaj štiri milijone ljudi. Opravljenih je bilo 22.950 svetih maš in obhajanih 683.000 oseb.

Nenavadna zasliševanja

»Naša luč«, list za slovenske izseljence v zahodni Evropi, ki izhaja v Celovcu, poroča v letošnji februarški številki, da je uredništvo v zadnjem času prejelo vrsto pism iz vrst zdomcev, v katerih se pričujejo, da so jih ob božičnem obisku domovine organi javne varnosti ponovno zasliševali, ali hodijo k maši, jih od maše odražali in nagovarjali, naj bi vohunili med zdomci v prid režimu.

»Naša luč« pri tem zapiše: »Ali ne bi bil čas, da bi v vatikanski krogi in slovenski škofje opozorili predstavnike jugoslovanskega režima, da je zgoraj omenjeno ravnanje v nasprotju s Protokolom in in Splošno listino OZN o človekovih pravicah? Zato je trditve Dolanca, da ni bilo v Sloveniji nikoli toliko verske svobode kot danes, vse prej kot resna.«

Naša zamejska stvarnost

(nadaljevanje s 1. strani)

vesno izjavili, naj izvajata sporazum globalno in to ob upoštevanju zahtev in predlogov za take spremembe, ki so se izkazali za nujne in neodložljive, predvsem za krajevno prebivalstvo. Drugačna ubikacija industrijske cone bi gotovo rodila zaželeno sadovo in ne bi prizadela slovenskih področij.

Nečemo se pri tem postavljati na stališča, ki so nasprotna gospodarskemu in socialnemu razvoju, toda v nobenem primeru ne smemo dovoliti, da bi se ti procesi odvijali na izključno škodo in breme naše narodne skupnosti.

V političnih in gospodarskih krogih se vedno glasneje širijo predlogi, da bi industrijsko cono na Krasu, ali vsaj del te cone, prenesli na Goriško in sicer v sovdensko občino, točneje ob Rupji. Taki predlogi so nesprejemljivi iz istih razlogov kot je nesprejemljiva ubikacija na tržaškem Krasu, saj bi pomenili še dodatno spreminjanje področja, ki je že itak zelo prizadeto.

Glede kraških rezervatov smo mnenja, da znajo Kras najbolje ohraniti domačini sami, in da niso potrebni taki zakonski ukrepi, ki bi lastnikom in domačinom onemogočali celo dostop do lastne zemlje.

ZAPOSTAVLJANJE SLOVENSKEGA JEZIKA

Tudi boj za uveljavitev slovenskega jezika ne beleži nobenih vidnejših uspehov. Zahteve v izvoljenih organih od dežele do občin, od konzorcijev do gorskih skupnosti so bile odbite ali pa še čakajo, da bodo prišle na dnevni red.

Tudi v tistih organih, kot so npr. rajonski sveti, kjer je po pravilniku dana možnost slovenskim svetovalcem, da se izražajo v materinem jeziku, se to ne izvaja, ker občinske uprave ne poskrbijo za osebe, ki bi opravljale prevajalsko službo in bi poskrbelo za dvojezično poslovanje rajonskih svetov.

Zadnja protislovenska gonja je bila v prvi vrsti usmerjena proti rabi slovenskega jezika. Tako imenovani »bilingvizem« je vznemiril duhove in razpihal protislovenske izpade. Tudi večina napisov po zidovih je te vsebine. Pobjudniki teh podvigov so predvsem računali na neinformiranost velike večine italijanskega prebivalstva o naših resničnih zahtevah in so v tem tudi uspeli.

Nikdar nismo hoteli vsiljevati slovenščine Italijanom, smo pa zase zahtevali in zahtevamo, da jo lahko uporabljamo v javnosti. S tem nečemo nobenih privilegijev, pač pa samo uveljavitev pravice do izražanja v lastnem jeziku.

V ta okvir sodi tudi poučevanje slovenščine v Ukvah in slovenski vrtec v Miljah. Tudi v videmski pokrajini se je okrog tega vprašanja dvignilo veliko prahu. Povod za to je dala anketa, ki jo je izvedla rimska komisija in ki so jo nekatere stranke, predvsem DC usmerile v lastne interesne sheme.

OKREPITI JE TREBA SVET SLOVENSKEGA ORGANIZACIJE

Ko smo v decembru 1976 ustanovili SSO, smo to storili predvsem zato, da bi našim društvom in organizacijam dali nek širši deželni okvir, ki naj bi bolje ustrezal organizacijskim in političnim potrebam. Izbira je bila vsekakor pravilna.

Ko postavljamo naše zahteve globalno, moramo imeti tudi organizacijske strukture, ki delujejo na deželni ravni in ki vsklajajo delo organizacij in ustanov, ki so teritorialno omejenega značaja.

Deželna uprava zadobiva vedno več pristojnosti in je naš naravni sobesednik. Glede naših zahtev, in globalnega zakona v prvi vrsti, bodo v Rimu odobrili to, kar bodo v naši deželi predlagali.

Treba je torej, da okrepimo SSO, da bo lahko kos položaju in da se bo lahko enakovredno predstavila z drugimi partnerji v skupnih pobudah za dosego globalne zaščite.

DISKUSIJA IN VOLITVE

Po poročilih in kratkem oddihu je sledila diskusija. Vanjo so posegli številni delegati, ki so iznesli tudi razne predloge, kako naj bi SSO bolj zaživel in se uveljavil po začetnih neizbežnih težavah. Novi odbor bo predloge gotovo upošteval in jih skušal izpeljati, kolikor bo mogoče.

Občni zbor se je nato zaključil z volitvami novega odbora in nadzorstva. V odbor so bili izvoljeni: predsednik D. Paulin, za podpredsednike Z. Harej, K. Humar in N. Tributsch iz Ukevi; tajnik bo M. Maver. V nadzorstvo so pa prišli: K. Brešan, M. Spacapan, S. Pahor, M. Rustja in C. Terpin. Ti izvoljeni odborniki bodo nadaljnji dve leti vodili to našo krovno organizacijo, o kateri so se vsi izjavili, da nam je bila nujno potrebna.

EDWARD ALBEE:

„Kdo se boji Virginije Woolf“?

V torek 29. januarja je bila v Katoliškem domu v Gorici tretja predstava letošnje gledališke sezone. SSG iz Trsta nam je predvajalo igrvo v treh dejanjih »Kdo se boji Virginije Woolf?« Edwarda Albeea. Ameriški dramatik je to delo spisal v šestdesetih letih. Z njim si je pridobil velik ugled. Tedaj so ga kritiki priznali za velikega dramatika. V drami, ki pa je pravzaprav resna komedija, Albee ostro obsoja sodobno ameriško družbo in medčloveške odnose. Čeprav jo je napisal že skoro dvajset let od tega, je zelo sodobno. Prav gotovo je nam Evropejcem sedaj mnogo bližje kot takrat. Ko jo je namreč izdal, je bil naš svet še precej oddaljen od ameriškega življenja. Sedaj pa nam je to »vsakdanji kruh«.

Glavna nosilca igre sta mož in žena, Martha in George. Ta dva živita v nekem svojem neresničnem svetu. Martha je izpriena ženska, jalova bodisi duševno kot telesno. Univerzitetni profesor George, ki se zaveda, da ne bo mogel sam spreminiti družbe, ki ga obdaja, se umakne v nek svoj svet. Opusti tudi misel na kariero, čeprav bi Martha zelo želela, da bi prevzel mesto rektorja. Na tem visokem položaju je sedaj Marthin oče, ki ga ona neizmerno občuduje. Martha in George si izmišljujeta razne igrice, da bi rešila in popestrila svojo zakonsko zvezo, ki je že močno ogrožena. Ker Martha ne more imeti otrok in se s tem dejstvom ne more sprijazniti, si izmišlja celo otroka. Ta otrok, ki ga v resnici ni, ju nekam umetno druži. Vendar ju vse te igrice neko noč privedejo do medsebojnega obračunavanja in razkrinkavanja vseh njenih napak. Obenem se tisto noč zruši tudi njun fantastični svet, v katerem sta živila. Albee prepusti gledalcem rešitev te situacije: ali se bosta ta dva človeka spet lahko znašla in zaživela skupaj ali ne.

Vlogo Marthe je odigrala Bogdana Bratuževa, naša goriška rojkinja. V to figuro se je izredno dobro vživela. Bratuževa je ohranila Marthino bojevitost in vihravi značaj prav do konca igre. Mislim, da je bila to njena najboljša dosedanja stvaritev. Poleg nje ni nič manj blestel Anton Petje v vlogi Georgea, ki se mu ves svet gnusi, a je vendar tudi sam del tega. Vlogo histerične Honey je podala Anica Kumrova, članica SSG iz Celja. To igralko smo поблиže spoznali v Cankarjevi drami Lepa Vida, v kateri je ustvarila zelo lep lik nedosegljive, hrepenenja polne Vide. Vloga Honey je v primerjavi z ostalimi tremi manjša, a zaradi tega še težja. Kumrova je znala prepričljivo prikazati tragikomčnost te ženske. Nazadnje naj omenim še Livija Bogatca, ki je mojstrsko prikazal Nicka, Honeyinega moža. Nick je mlajši od Georgea, a ceni sam sebe mnogo bolj kot njega. Ne zaveda pa se, da je sam prav tak kot George ali morda še slabši. Vsi štirje igralci so bleščaje odigrali vse prej kot lahke vloge. Na odru smo videli res homogen kvartet. Vsak je živo prikazal razoroženo duševnost svojega junaka. Seveda karakterizacija ni bila enostavna.

Predstava je bila vsestransko uspešna. Drama je trajala dobre tri ure, a gledalca ni niti za hip zdošločasil. Imela je pač v sebi nekaj živčnega. Prizori so si sledili v hitrem tempu. V ta mrzlični tok je spravila tudi gledalca, tako da je bil še sam napet vzporedno z dogajanjem na odru. Veliko zaslugo pri tem ima tudi režiser Dušan Mlakar, ki se ni zbal besedila, ampak si ga je podredil. Dobro je tudi osvetlil komične situacije, ki so bile vpletene v sicer precej dramatični tekst.

Iz angleščine je delo prevedla Maila Golob. V slovenskem prevodu je opustila ali ommilala nekatere bolj vulgarne izraze. Ti pa, v originalu, ne izvenijo tako kruto, ker so pač običajni izrazi žargona, v katerem se izražajo profesorji iz tega kroga.

Čeprav smo bili Goričani scensko prikrajšani — zaradi pomanjkanja prostora je odpadla mrežasta stena, ki je vklepala junake v njihov mračni, zadržljivi svet, tako da niso mogli priti v stik z naravo —, smo vendarle videli to, kar je hotel scenograf Niko Matul. Gledali smo stanovanje po ameriškem okusu, ne pa kulis.

V decembru smo imeli v gosteh, v goriškem Avditoriju, dva igralca SSG iz Trsta. Prikazala sta nam delo Giuseppe Berta Neznani Benečan. Igra je namenjena manjšim odrom. S to dramo gostuje SSG v raznih vaških dvoranah. Stane Starešinič in Mira Sarđoč sta bila zelo prepričljiva v svojih likih. Čeprav jim scena pri igranju ni pomagala skoro nič, sta kljub temu ustvarila tisto žalostno okolje umirajočih Benetk. Kot usodno propada mesto, tako počasi hira tudi glavni junak drame, ki

ima zahrbtno bolezen v glavi. Zato pokliče k sebi svojo nekdanjo ženo, da bi jo po dolgih letih spet videl. Se zmerom jo ljubi in tudi ona njega, a se vendar ne moreta zblížiti; ravno tako ne moreta priklicati v realnost spet tistih lepih, sončnih, veselih dni, ki sta jih skupaj preživela v Benetkah.

Delo je režiral Sergej Verč. Sceno si je zamislil Klavdij Palčič, kostume pa Marija Vidau. Tekst je iz italijanščine prevedla Lelja Rehar.

Iva K.

Verski tisk v Sloveniji: »Družina«

Prva številka »Družine« je izšla 7. maja 1952 (po zaslugi apostolskega administratorja prelata Toroša) kot »verski list za goriško apostolsko administraturo«. Ko je leta 1964 prevzel vodstvo Cerkev na Primorskem škof dr. Janez Jenko, je bilo eno njegovih prvih dejanj, da je izročil Družino v last vsem trem slovenskim škofijam. Tako je Družina tudi formalno postala verski list za vse Slovence, čeprav so jo tudi prej brali po vseh treh škofijah.

Leta 1973 je Družina postala tednik (še danes je edini verski tednik v Jugoslaviji). Prva številka Družine je izšla v 15.000 izvodih. Do leta 1964 je naklada narasla do blizu 70.000 izvodov. Ko so po letu 1966 odpadle razne ovire zaradi pomanjkanja papirja in omejenih tiskarskih zmogljivosti, se je število bralcev in sodelavcev povečalo in sedaj šteje Družina nekaj nad sto tisoč izvodov, ob izrednih priložnostih se poveča za nekaj deset tisoč.

V prvih letih je hotela biti Družina vzgojni list za oblikovanje krščanskih družin, sredi drugega desetletja izhajanja pa se je preusmerila na obveščanje o življenju in delu Cerkev v Sloveniji in po svetu. Obveščati hoče slovenskega bralca in ga s pomočjo tega obveščanja tudi oblikovati.

Družina je razširjena tudi na Primorskem. Sem pa tja o nas že kaj pove, a zdi se nam vse premalo, če ne celo enostransko. Preveč je boječa, pa naj si bo v gledanju na krščanski svet in njegov boj za obstanek in razvoj, kakor tudi v presojanju dejanskih razmer v Sloveniji in po svetu. Kakšen list pa naj bo, če ne sme reči: to je prav, drugo pa ne? Če mora poznati samo hvalo, graje pa ne? - I. Š.

Šport

Sater - Olympia 1 : 3
Olympia - Ginn. Spilimbergo 1 : 3

Na medtedenskem srečanju v Gradišču je Olympia končno zabeležila prvo zmago v tem prvenstvu. Premagala je tradicionalnega nasprotnika Sater (bivša Torriana). Tekma je bila na visoki ravni, saj sta obe nekdanji slavni goriški ekipi v precej globoki krizi in sta do četrtka delili zadnje mesto na lestvici skupaj z ekipo AGI. Prav zato sta točki, ki jih je slovenska ekipa osvojila v Gradišču toliko bolj dragoceni v boju proti izpadu. Olympia je v Gradišču pokazala precejšnjo mero borbenosti, zato smemo upati, da se bo srečala obrnila v korist »plavih«.

Zal pa so bili Goričani v soboto spet poraženi. Na domačem igrišču so se pomerili z ekipo iz Spilimberga. Prvi set je Olympia igrala z veliko odločnostjo in ga po trdem boju tudi osvojila. Takoj pa se je videlo, da je furlanska ekipa zelo trd oreh. Mlada ekipa iz Spilimberga je v drugem setu spravila na kolena Goričane; tretji niz je bil v začetku izenačen, Olympia pa ni vzdržala do konca. V zadnjem setu so Goričani igrali na vse ali nič in povedli s 7 : 0. Nasprotnik si je s številnimi menjavami opomogel in s hitro igro zadal našemu moštvu končni udarec.

Za Olympio so igrali: Soban, Cernic, Markočič, Malič, Cotič Š. in M., Kuštrin in Jarc. - AM

PRVENSTVO TRETJE DIVIZIJE

Olympia - Fides Gračež 2 : 3
(7 : 15, 15 : 9, 15 : 9, 8 : 15, 11 : 15)

V nedeljo 3. februarja se je ekipa goriške Olympie, ki igra v tretji diviziji sprijela z gračežkim nasprotnikom. To je bila njena druga tekma. Igra je potekala lepo in bila vseskozi zanimiva in napeta. Ekipi sta se pokazali za enakovredni, saj za obe velja, da ni bilo »lukenj«. Tudi tolkači so izvajali lepe akcije. Za Olympio je bilo usodno, da dvigalci niso bili v posebni formi. Po težki napaki naših fantov so Gračežani osvojili četrti set in s tem je bil izid zapečaten. Sicer so naši fantje še vedno nudili močan odpor in spravili nasprotnika v hudo zadrego proti koncu petega seta, a ni nič pomagalo. - GR

tržaške novice

Obisk iz Ljubljane

V prostorih tržaške pokrajinske sveta so se v ponedeljek 4. februarja sestali predstavniki tržaške pokrajine in mesta Ljubljane. Tam sta Marjan Rožič, predsednik ljubljanske občine in predsednik tržaške pokrajine Lucio Ghersi v svojih govorih poudarila nekatere izhodiščne točke za sodelovanje kot so politika miru, nevrščenost, pomirjenje v svetu, upor napadu in boj za svobodo. Zavzela sta se za nadaljnjo krepitev gospodarskega sodelovanja med Italijo in Jugoslavijo ter EGS. Zelo pomembno je tudi neposredno sodelovanje podjetij med Trstom in Ljubljano.

Seja pokrajinskega sveta SSK

Pod predsedstvom Rafka Dolharja se je v sredo 29. januarja sestala redni seja pokrajinski svet Slovenske skupnosti. Na dnevnem redu je bila razprava o sedanjem političnem položaju ter o delovanju stranke v zadnjem času s posebnim ozirom na reorganizacijo mreže sekcij in zadevnih predkongresnih priprav.

Cerkvena skupnost pri Domju in ACM v Trstu vabita ob prvi obletnici blagoslovitve doma in kapele bl. Leopolda Mandiča pri Domju v nedeljo 10. febr. ob 16. uri na

ZAHVALNO SLOVESNOST

Najprej bo sv. maša s petjem ob sodelovanju cerkvenega zbora s Kolonkovca, nato družabni večer.

Izbrpno poročilo o trenutnem političnem položaju v državi in v naši pokrajini je podal pokrajinski tajnik Zorko Harej. V njem se je dotaknil zlasti perečega problema političnega terorizma ter posredno tudi zaskrbljenosti zaradi neke nevarnosti zunanje vmešavanja v zemljepisni prostor sosednje republike z vsemi možnimi posledicami v krajevem in mednarodnem merilu.

V nadaljevanju poročila je Harej omenil nedavno srečanje odposlanstva slovenske manjšine pri ministrskem predsedniku Cossigi ter vložitev zakonskega osnutka SSK za globalno zaščito, v zvezi s katerim se nakazuje konkretna možnost, da pride tudi do formalizacije v zakonski osnutek parlamentarne pobude.

Predkongresne priprave za pokrajinski kongres SSK gredo h kraju, zato je svet določil datum kongresa za 1. in 2. marca.

Svet SSK je nadalje razpravljal o problemu razlastitev na Kolonkovcu, kjer je v teku normativni postopek za zasego zemljišč za tako imenovane ljudske gradnje. S tem zvezi ugotavlja, da bo povzročena nadaljnja nepopravljiva škoda ne samo krajevemu področju, temveč celotni naši narodnostni skupnosti, če ne bo mogoče zaustaviti razlaščevalnega postopka. Slovenska skupnost je samo po sebi umevno na strani razlaščencev, katerih akcije je pripravljena podpreti na vseh merodajnih mestih. Obenem vabi tudi druge demokratične stranke, naj podprejo prizadete rojake, ki jim grozi dokončna razlastitev.

Svet SSK se je na seji spomnil neustrašnega borca za narodne pravice primorskih Slovencev dr. Lava Čermelja, ki je pred dnevi umrl v Ljubljani, ter pokojnega pisatelja Cirila Kosmača, ki je sam kot pripadnik slovenske narodne manjšine okusil preganjanje v času fašizma.

Eno leto v službi življenja

O splavu se v Italiji veliko piše, govori in razpravlja; le malo pa jih je, ki bi bili seznanjeni s svojsko pobudo v pomoč materam, ki so v stiski. Ta pobuda se imenuje Centri pomoči v službi življenja (Centri di aiuto alla vita).

Prvi tak center je nastal konec leta 1975 v Firencah, sledilo mu je 34 drugih podobnih centrov po raznih deželah Italije. V čem obstaja tak center? Je to skupnost oseb, ki jemljejo življenje kot vrednoto od trenutka spočetja novega bitja in so na razpolago materam, ki so v stiski: duševni, materialni in moralni. Dramo materinstva ali splava doživlja ženska v popolni osamljenosti. Da se bodoča mati odloči svobodno za življenje, je potrebna konkretna pomoč, ki se mora nadaljevati tudi v času po rojstvu otroka, dokler mati ni zmožna poskrbeti zase in za otroka.

V Trstu je prišlo do ustanovitve takega centra konec leta 1978 na pobudo nekaj oseb, ki jih je povezovalo spoštovanje do življenja. Število sodelavcev je hitro naraslo. Do sedaj je prišlo na center okrog 20 prošelj za pomoč. Z ozirom na različne okoliščine je bila pomoč nosečnicam raznolika: nudenje zatočišča dekletom, ki so

se želele v času nosečnosti oddaljiti od doma; pomoč pri hišnih opravilih; zastojnska pomoč zdravnika ali psihologa; iskanje stanovanja ali službe. Včasih je bilo treba nuditi gmotno pomoč ali poskrbeti za družbo, če je bila prizadeta oseba prestrašena zaradi nezaželene nosečnosti.

Tržaški center pomoči v službi življenja pričakuje v bodoče večje razumevanje poedincev in družbe. Zakon o splavu je poraz za žensko. Če dejstva samega ne moremo preprečiti, poskrbimo vsaj, da bo pomagano tistim, ki se zakona nočejo poslužiti. - B. S.

Bazovica

Prešernova proslava 10. februarja ob 17. uri v kino dvorani. Kot vsako leto bo tudi letos Slomškov dom proslavil slovenski dan ob Prešernovem prazniku. Ob tej priložnosti bo nastopil domači otroški zbor »Slomšek«, ki druži otroke iz Bazovice, Gropade, Padrič, Gročane, Peska in Drage (okrog 60 otrok). Kot solista bosta pela Bruno Kralj in Marta Valetič, pri klavirju bo nastopila Marija Sanvitale, govoril bo časnikar Saša Martelanc; kot gost pa bo tudi otroški zbor »Slovenski šopek« iz Mačkopolj, ki praznuje desetletnico svojega delovanja in je žel v nedeljo 27. januarja velik uspeh na samostojnem koncertu v gledališču v Boljuncu. Obeta se nam res izreden popoldan ob bogatem sporedu in sodelovanju naše mladine. Zato se Slomškov dom obrača na vse prijatelje z vabilom k številni udeležbi.

Slomškov dom bo za vse otroke-pevce priredil v četrtek 14. februarja in na pusti tork 19. februarja veselo pustovanje.

»Fantje izpod Grmade« so imeli občni zbor

V nedeljo 20. januarja so se v devinski župnijski dvorani zbrali »Fantje izpod Grmade« na svoj redni občni zbor. Zbrali so se, da bi pregledali preteklo sezono in stanje zbora ter da bi se pomenili o njega bodočnosti in ureditvi.

Iz uvodnega poročila predsednika zbora Iva Kralja je bilo razvidno, da so »Fantje izpod Grmade« imeli v pretekli sezoni 17 nastopov. Nobeden od teh ni bil celovečerni koncert. Med pomembnejše nastope pa moramo uvrstiti nastop na reviji Primorska poje v Kopru, na Cecilijanki v Gorici in na pevski reviji, ki jo priredi Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu. Običajnega koncerta božičnih pesmi pa lani niso priredili, to predvsem zato, ker ni bilo časa, da bi naštudiral vsaj nekaj novih pesmi ter tako popestrili že poznani in večkrat izvajani repertoar. V prvih mesecih preteklega leta so morali »Fantje izpod Grmade« odkloniti precej nastopov, ker je bilo več pevcev bolnih. Kot je rekel predsednik, je velika večina težav, s katerimi se je moral zbor ubadati, imela svoj razlog, prav pri pevcih samih, ker iz raznih vzrokov niso bili prisotni na vajah kot bi bili lahko.

V Marijinem domu, ul. Risorta 3, Trst bo v nedeljo 17. februarja ob 17. uri

PUSTNA PRIREDITEV

Na sporedu je enodejanka Josipa Ribičiča »V pustni noči« (igrajo otroci od Sv. Jakoba, režira Dina Pahor-Slama), prizor »Štiri želje« v dveh delih ter bogat srečolov. Vsi iskreno vabljeni.

Predsednikovega poročila je sledil blagajnikov prikaz finančnega stanja pevškega zbora. S tem v zvezi naj povemo, da zbor ni deležen nobene finančne pomoči od nikoder in da se vzdržuje s članarino, skromnim prispevkom s strani dežele in tistimi darovi, ki jih blagovoljno dajo razni darovalci. Vseeno pa so tudi v tem pogledu dobro prebrodili preteklo leto.

Seveda obnega zbor ne more biti brez volitev. Rezultat je pokazal majhne spremembe v vodstvu zbora. Predsedniško mesto pa so tudi tokrat zaupali Ivu Kralju. Med najvažnejšimi točkami je bilo programiranje delovanja zbora v tekočem letu. Govorili so, da bi povabili kakega izvedenca, ki bi dal zboru navdse koristne in dobrodošle tehnične pevske in glasbene nasvete. Kar pa se programa tiče, namerava zbor predvsem popestriti in poživiti kulturno in prosvetno delovanje, ki je zadnje čase nekoliko zamrlo v vaseh okoli Grmade. Pevci so potrdili svojo stalno pripravljenost odzvati se vsem vabilom, ki bi jih v tekočem letu prejeli.

Za zaključek naj povemo še, da so »Fantje« končali svoj občni zbor s skromno za-

Društvo slovenskih izobražencev in Slovenska prosveta vabita na osrednjo

PRESERNOVO PROSLAVO

v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3 v Trstu v ponedeljek 11. februarja ob 20.15.

Spored:

- slavnostni govor Zore Tavčar
- razglasitev literarnega natečaja »Mladike« in »Mladi oder«
- kulturni program
- prijateljsko srečanje.

kusko in seveda s pesmijo. Razšli pa so se z zavestjo, da pevski zbor ne pomeni samo skupine ljudi, ki poje, temveč da ima pri tem največjo vrednost prijateljstvo, ki druži člane zbora. - M. T.

Tržaško romanje v Palestino

Jezusova zemeljska domovina, Palestina, postaja vedno bolj priljubljena cilj za romanja. Samo Pavlinci iz Milana imajo v načrtu do konca aprila nad sto romanj. Številna romanja organizirajo tudi druge agencije.

Odbor Duhovske zveze v Trstu pripravlja za letos ponovno romanje v Palestino in sicer od 24. junija do 1. avgusta. Skupina je omejena na 50 udeležencev. Obisk raznih krajev po Palestini se vrši namreč z avtobusom. Vpisovanje traja do 15. marca. Zaključki se seveda prej, če se prej doseže predvideno število.

Vpisujejo vsi duhovniki na Tržaškem. Za morebitna pojasnila se obračajte na naslov: Stanko Zorko, Vicolo delle Rose 7, tel. 414646. Veseli bomo, če se nam bo pridružil kak romar iz Gorice.

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu bo v nedeljo 10. februarja ob 17. uri nastopil

TRŽAŠKI MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Izjava svetovalske skupine SSK v Dolini

V zvezi s sejo občinskega sveta v Dolini dne 24. januarja, na kateri je občinski odbor dal v odobritev predlog o podelitvi miniaturnega odličja dvanajstim osebam oz. ustanovam za njihovo delovanje na kulturno-prosvetnem in socialnem področju sploh, svetovalska skupina Slovenske skupnosti želi pojasniti, da je bila prisiljena zapustiti sejno dvorano in se tako ne udeležiti glasovanja, ker občinska uprava ni smatrala za potrebno svoj seznam odlikovancev dopolniti s predlogi, ki jih je dala naša skupina in ki so bili izdelani izključno na osnovi neoporečne zasluženosti na kulturno-prosvetnem in socialno-humanitarnem področju.

Da se o tem lahko vsakdo prepriča, naj povemo, da je naša skupina predlagala podelitev omenjenega odličja Ljubi Smotlak, Bernardu Zuljani in Solskim sestram v Borštu.

Zahvala

Odbor Zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu se toplo zahvaljuje vsem pevкам in pevci, ki so vztrajno in požrtvovalno prihajali na pevске vaje in omogočili izvedbo letošnjega božičnega koncerta v Trstu, Boljuncu in Hrenovicah.

Srečanje med DC in SSK

Krščanska demokracija ima v teh dneh sestanke z vsemi strankami ustavnega loka. V tem okviru je bilo 1. februarja srečanje med DC in Slovensko skupnostjo. SSK sta na deželni ravni zastopala dr. Stoka in dr. Harej, DC pa Braida in načelnik deželne svetovalske skupine Turello.

Na sestanku je bil govor predvsem o rešitvi krize na deželni ravni. SSK je ponovila svoje stališče, po katerem naj imajo stranke, ki so bile doslej v deželni večini, pravico biti zastopane v bodoči deželni vladi. V nasprotnem primeru pa bo SSK prispevala svoj konstruktivni delež iz opzijskih klopi.

Na srečanju je bila tudi poudarjena pripravljeno obeh strani, da se čimprej sestaneja za nadaljnje proučevanje problematike globalne zaščite Slovencev, ki živijo v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

Kot poročajo časopisne agencije, ne mine dan, da ne bi sovjetski časopisi sramotljivo pisali o ruskem znanstveniku Andreju Saharovu, ki so ga oblasti pregale v mesto Gorki, kjer je pod stalnim policijskim nadzorom in ne more stopiti v stik niti z najbližjimi sorodniki. Tednik »Literaturnaja Gazeta«, glasilo društva sovjetskih književnikov, je o Saharovu pisal, da »je farizej in obrekovalc sovjetskega naroda. Zaradi svojega protisovjetskega delovanja bi zaslužil zgledno kazni. Premnogi sovjetski ljudje zahtevajo, naj se ga zarali veledajda kaznuje«.

ACM - APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA

vlijudno vabi na

EKUMENSKO PROSLAVO

ob 1600-letnici smrti Vasilija Veličnega, ki bo v Katoliškem domu v Gorici v nedeljo 10. februarja ob 16. uri.

Spored:

- nastop Dekliškega zbora iz Devina
- ekumenski nagovor
- diapozitivi o ekumenskih srečanjih

Prireditve za katoliški tisk je dobro uspela

Naši ljudje se zavedajo pomena katoliškega tiska. To se je pokazalo v nedeljo 3. februarja pri slovenskih službah božjih, kjer so nabirke znatno presegle lanske; pokazalo se je pa tudi na prireditvi v Katoliškem domu, kjer je bila udeležba zelo lepa in sodelovanje pri srečolovu nadvse živahno.

Okvir srečolovu, ki pomeni velik gmotni uspeh, sta dali enodejanka »Janče« in nastop »Zamejskega instrumentalnega kvinteta«. Obe točki je izvedla števerjanska mladina, ki zasluži vse priznanje, da je s toliko pripravljenostjo omogočila vso prireditve.

Burka je bila prisrčna in glavni igralec Simon Terpin se je v režiji Alenke Černic dobro izkazal, tako tudi ostali igralci. Člani kvinteta pa so pokazali veliko zlitost in želi za svoje izvajanje mnogo odobravanja. Sestri Alenka in Marinka Černic pa sta prav duhovito povezovali točke glasbenega sporeda pa še precej šal vključili v svoje nastopanje. Seveda sta tudi peli, saj sta del kvinteta.

Uvodne misli je povedal glavni urednik Katoliškega glasa dr. K. Humar. Ob primeri s kraškim borom, ki začne usihati, če mu manjka moč iz zemlje, je opozoril, da začne versko življenje pojemati v vsaki hiši, v katero ne zahaja noben katoliški časopis. V atriju Katoliškega doma pa so bile na voljo dobre knjige za nakup. Morda so bili obiskovalci o tem premalo seznanjeni. Ideja se nam zdi dobra in bi jo bilo treba vsako leto na nedeljo katoliškega tiska oživiti.

Občinska seja v Sovodnjah

Na zadnji seji sovodnjanske občinske sveta, ki se je sestala v petek 1. februarja, so svetovalci odobrili vrsto odobrovih sklepov. Med njimi so bili tudi trije, ki so se nanašali na socialni center v Sovodnjah, na pokritje kotalkarskega igrišča na Peči in na popravilo šolske stavbe v Rupi.

Glede socialnega centra, ki bo stal nasproti posojilnici, je župan Češut povedal, da bodo dela stala 335 milijonov lir, pokritje kotalkarskega igrišča pa 301 milijonov lir. Župan je še dodal, da so v ta namen poslali na deželno upravo potrebno dokumentacijo za prispevek. Kar se tiče popravila šolske stavbe v Rupi je župan dejal, da bo morala občinska uprava dodati še 82% na prvotni predvideni prispevek podjetju, ki je dela prevzelo. Dela naj bi se pričela v teku tega meseca, nastali naknadni strošek pa bo uprava krila iz postavke zakona Bucalossi. Uprava bo v času popravil tudi poskrbela za prevoz otrok na šoli in v vrtcu v Sovodnje.

Svetovalci SSK so ostro nastopili proti ravnarju odbora, ki je samovoljno vnesel prebitke obračuna za leto 1978, ki znaša 25 milijonov lir v postavko za novo telovadnico pod točko »odborovi sklepi«. Ta točka je bila na dnevnem redu seje, ki je bil poslan vsem svetovalcem, pred točko odobritve proračuna. Odbor je torej že vnaprej sprejel neki sklep, ko svetovalci še niso bili odobrili proračuna. Kot smo že poročali zadnjič, bi moral biti obračun odobren na zadnji seji, pa je bila zadeva odložena, ker so svetovalci SSK ugotovili, da se postavka obračuna, ki zadeva znesek za popravilo šole v Rupi, ne ujema z zneskom, ki je bil vnesen v proračun. Računovodja, ki ga je v zvezi s tem odbor povabil na sejo, je svetovalce skušal seznaniti z nastankom te napake, namreč da je odbor postavil v proračun znesek ob predvidevanju na deželni prispevek, ta pa je odpadel. Poleg tega je občinski svet v teku leta napravil še več sprememb pri proračunu in tako se je ta znesek v postavki nujno znižal. Svetovalci SSK so nato odgovorili, da tega zneska ob obstoječem prebitku v obračunu res ne bi bilo treba znižati, ampak ga ohraniti v prvotni višini. Tudi so napovedali, da bodo v bo-

doče pri vsaki spremembi proračuna zahtevali točna pojasnila.

Nato je občinski svet izvolil tri predstavnike občine v okrajni odbor družinske posvetovalnice. To so Remo Černic ter svetovalca Branko Černic in Emil Tomšič. Nadalje je svet odobril izplačilo nakupa zemljišč (na podlagi sporazuma z lastniki) pri tovarni Eurolin (bivša Lacey). Ta bodo služila za razširitev ceste in parkirišča. Tudi tu so nastopili svetovalci SSK in zahtevali, naj uprava preveri nove člene zakona Bucalossi, ki daje možnost, da se razlašena zemlja plača po tržni ceni.

Pri zadnji točki so svetovalci odobrili davek na izkop šodra in peska na Soči. Davek je bil določen ob preučitvi istega davka pri drugih občinskih upravah.

Na tajni seji je svet razpravljal o neki prošnji s Peči glede nakupa občinskega zemljišča, ki se tam nahaja. Za to sestavljena komisija bo prošnjo preučila in nato sprejela ustrezne sklepe.

V točki »razno« je svetovalec SSK grajal površnost in nedoslednost delovanja odbora glede dveh sklepov, ki so bili poleg drugih potrjeni na zadnji seji od celotnega občinskega odbora. Tedaj je bilo namreč sklenjeno, da bodo pri razdelitvi prispevkov prosvetnim društvom v občini poleg običajne komisije in odbora povabljeni tudi občinski svetovalci, kar se pa ni zgodilo. Tudi pri sestavi kulturnega programa za Škofjo Loko niso vsa društva prejela odgovarjajočega vabila.

10-letnica sovodenjskega noneta

V soboto 9. februarja bodo proslavili 10-letnico sovodenjskega noneta. Ta pevska skupina je v našem zamejstvu precej znana, saj je v desetih letih obstoja nastopila na številnih proslavah tako na Goriškem kot na Tržaškem in tudi v Sloveniji. To obletnico bodo proslavili v goriškem Auditoriju, kjer bo v soboto ob 20.30 posebna akademija, združena s Prešernovo proslavo. Poleg noneta bo nastopilo še pet oktetov. Glavni govor bo imel Jože Kumer, predsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Poleg tega bodo nagradili nekatere zaslužne prosvetne delavce.

Naslednji dan, v nedeljo, bodo po raznih vaseh Prešernove proslave, na katerih bodo peli posamezni oktet kot gostje. Vse proslave so v organizaciji Slovenske prosvetne zveze v Gorici.

Odprtje naftovoda na Krku

V Jugoslaviji so odprli naftovod, ki povezuje pristanišče v Omišlju na Krku s petrolejskimi čistilnicami v državi ter z Madžarsko in Češkoslovaško. Naftovod je opremljen s terminalom za cisternske ladje ter rezervoarji. Naložba je zahtevala 600 milijonov dolarjev in tri leta dela. V prvi fazi bo naftovod imel 20 milijonov ton letne zmogljivosti, ki bo kasneje narasla na 34 milijonov ton. Naftovod ima šest tlačilnih postaj, tako da bo surova nafta napredovala s stalno hitrostjo 1,8 m na sekundo.

Listnica uredništva

Neka bralka piše: »Res je, da prejmete veliko denarja in se čudim, da vprašujete še naprej. Prejemate tudi vi kakor Zaliv od dežele in nič ne poveste.«

Tej bralki in drugim, ki morda mislijo kot ona, povemo, da smo lansko poslovno leto z veliko težavo zaključili z nevelikim deficitom prav zato, ker smo dobili podporo od dežele in ker so bili naši dobrotniki velikodušni. Brez teh podpor bi morali Katoliški glas že med letom ukiniti. Za letošnje leto pa ob draginji, ki nas vse tepe, predvidevamo, da bomo leto zaključili s tremi milijoni deficita, če ne bo od naših dobrotnikov prišla še večja podpora. Vendar bomo s tem krili le stroške v tiskarni in pri upravi. Gorje, če bi morali honorirati urednike in sodrujke!

Toliko o dejstvu, da »prejemamo veliko denarja.«

Ze dalj časa nismo imeli v Gorici predavanj s teološko tematiko. Cutimo pa, da nam je teološka izobrazba neobhodno potrebna, če hočemo svoje krščanstvo res zaživeti v duhu II. vatikanskega koncila in smernic papeža Janeza Pavla II. Zato bomo imeli s predavatelji iz Ljubljane, ki so se velikodušno odzvali našemu povabilu, šest srečanj ali

MALI TEOLOŠKI TEČAJ za študente in izobražence

vsako sredo od 13. februarja do 19. marca ob 20. uri v mali dvorani Katol. doma.

Tema: Ziveti za smrt?

13. februar: prof. Vanja Kržan: Je bil splošno človek?
20. februar: dr. Štefan Steiner: Kje iskati svoje dostojanstvo?
27. februar: dr. Lojze Šuštar: Sem komu odgovoren?
5. marec: prof. Mirko Mahnič: Zakaj sem kristjan?
12. marec: dr. Janez Janžekovič: Kje iskati trpljenju smisel?
19. marec: dr. Franc Rode: Teologija telesnosti.

Kdor ima dobro voljo, je povabljen tudi k »pripravi« na predavanja vsak ponedeljek pred predavanjem v Zavod sv. Družine ob 20. uri. S svojimi predlogi in vprašanji bomo lahko predavateljem delo olajšali, sami drug drugega obogatili ter dosegli namen tega tečaja.

Zupnija sv. Ivana - Gorica

DAROVİ

Za Katoliški glas: J. Jelinčič 4.000; N. N. 1.500; Marija Vogrič 4.000; N. N., Trst 4.000; Marija z željo, naj bi nam Bog povrnil za vse dobro, ki ga naredimo s »Katoliškim glasom« 5.000; Julita Brajnik 10.000; F. M., Trst v spomin Antona Podgornik in in za sklad Katoliškega glasa po 5.000; N. N., Sovodnje še za eno naročnino 13.000; N. N. 10.000 lir.

Za katoliški tisk: Bazilija Stanta 7.000 lir. Za Zavod sv. Družine: N. N., Sovodnje 2.000 lir.

Za sekcijo krvodajalcev Sovodnje: družina Devetak, Vrh 48 namesto cvetja na grob Frančiške Devetak 15.000 lir.

Družbenica N. N., Gorica: za Katoliški glas 20.000 in za župnijo sv. Ivana v Gorici 10.000 lir.

N. N., Sovodnje: za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine po 10.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti Bože Pirc: družina Černic, Vrh 16 za katoliški tisk 20.000, za Alojzijevišče 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ana Sossi v spomin na pok. Bruna Caligari 15.000; družina Peter Vidau namesto cvetja na grob Ane Daneu 10.000; Marija Dolenc v spomin Ane Daneu za ogrevanje cerkve 50.000; Tončka Simonič v počastitev spomina Ane Daneu 5.000 lir.

Za Skupnost Družina na Opčinah: družina Bužecan v spomin Justine Gregorič 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Justina Negode v spomin pok. Marjana in Justa Vatovec 10.000; Marija Bizjak v spomin pok. Marjana Vatovec 10.000; Karmela Vatovec v spomin pok. Marjana Vatovec 5.000; Marija Bizjak ob desetletnici smrti Romana Bizjak 10.000; Ivan in družina Vatovec v spomin pok. Marjana 5.000 in v spomin Justa 5.000; Justina Negode v spomin pok. Olge Roncelj in F. S. 4.000 lir.

Za Marijin dom, ul. Risorta 3, Trst: skupina družbenic v spomin na voditelja Ivana Omersa 97.000; Cilka 20.000; U. 50.000; Meri Parenzan 15.000 in N. N. 50.000 lir.

Bolnik iz Trsta: za katoliški tisk 10.000, B. H., Trst pa za Katoliški glas 5.000 lir.

Dušan Hmeljak, Trst: za slov. goriške reveže 20.000; za Katoliški glas v drag spomin Gašperja, Mirota, Toneta, Franceta, Lojzeta, Toneta, Štefana in Jernejčeta 17.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Marija Abram od Sv. Ivana 3.000; Željka Grgič 4.000; Oskar Pečar in Franko v spomin na drago mammo Francko 12.000; Štefanija Grgič-Drejkova 7.000 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: M. Malič, Trst 50.000; N. N., Trst 50.000; E. Čok, Trst 10.000; sestre Stopar, Trst-Sv. Vincencij ob obletnici smrti staršev 10.000; Pepca Racman, Boljunc 5.000; U. E., Trst 10.000; B. M., Trst 5.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst-Skedenj 20.000; N. N., Trst 10.000; E. Z., Trst 10.000; Josipina Janežič, Trst 20.000; N. N., Trst 10.000; Olga Cepak, Trst 10.000; Alma Petelin, Trst 5.000; Marija Zupin, Trst 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000; Aurora Pasavic, Nabrežina 10.000; Slava Skabar, Opčine 5.000; Amalija in Frida Zerjal v počastitev spomina pok. Fanice Šorli in Nine Škerl-Fabian 10.000 lir.

Za Sv. goro: M. B., Trst 50.000 lir.

Za gobavce: Venturini, Opčine 10.000 lir. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREŽ - DRAMSKI ODSEK

uprizori sodobno burko v treh delih

STROGO ZAUPNO

Režija Emil Aberšek

Premiera v nedeljo 10. februarja ob 17. uri v prosvetnem domu »Anton Gregorič« v STANDREŽU

Dar ljubezni

Sedemletni Paolo Meloni je umrl, ker so mu v operacijski sobi po pomoti namesto kisika dali vdihavati nevaren plin. Pred njegovo smrtjo pa je zdravnik prosil starše, če bi dali na razpolago sinove le-dvice. Starši so pristali. Zdravnik je izvedel operacijo na dveh dečkih z bolnimi ledvicami in operacija je uspela. Iz smrti prihaja tako življenje za dva dečka.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: sestrična Marija v spomin Justine Grgič 5.000 lir.

OBVESTILA

13. redni občni zbor SKPD »F. B. Sedeja« bo v soboto 9. februarja ob 20. uri v Se-dejevem domu v Števerjanu.

Ob Dnevu slovenske kulture bo v petek 8. in v soboto 9. februarja, vsakič ob 20.30 gostovala v Kulturnem domu v Trstu mariborska Opera in uprizorila opero Danila Svare v treh dejanjih »Slovo od mladosti«.

Društvo naravoslovcev in tehnikov vabi vse člane in prijatelje na predavanje prof. Karla Bajca »Teorija in uporaba grafov«. Predavanje bo v petek 15. februarja ob 20. uri v prostorih Slovenske prosvetne zveze, ul. sv. Frančiška 20, Trst.

Ljubljanska TV

Spored od 10. do 16. februarja 1980

Nedelja: 13.05-19.10 Nedeljsko popoldne-20.00 Vroč veter, nadalj. 22.00 Sport.

Ponedeljek: 17.40 Mala čudesa velike pri-rode. 18.00 Sodobna medicina. 18.30 Od Chamonixa do Lake Placida. 18.45 Mladi za mlade. 20.00 Philemon in Bavecis, TV drama. 20.55 Kulturne diagonale. 21.30 Kratek film.

Torek: 17.10 Jakec in čarobna lučka. 17.25 Pustolovščina. 17.55 Slovenski ljudski plesi: Primorska. 18.25 Od Chamonixa do Lake Placida. 20.00 Aktualna oddaja. 20.55 Grozdi vojega vinograda, nadalj. 22.00 Rožnati princ, balet.

Sreda: 17.20 S. Makarovič: Sapramiška. 17.40 Pionirji fotografije. 18.05 Hercegovina poje. 18.35 Od Chamonixa do Lake Placida. 20.00 Sportna oddaja. 20.25 Lake Placid: Začetek zimske olimpiade.

Četrtek: 16.50 Svetilnik. 17.25 Lake Placid: Smuk za moške. 18.40 Mladi o mladih. 20.00 Studio 2. 22.20 Lake Placid: Smučarski tek na 30 km.

Petek: 15.50 Lake Placid: Hokej CSSR: ZDA. 17.05 Sola smučanja. 17.15 Nenavadne dogodivščine Pina Pimpina. 17.30 Družina Lesniewskich. 18.00 Boštanski fantje. 19.05 Spektar. 20.00 Zabavno glasbena oddaja. 21.00 Korenine - naslednje generacije. 22.45 Pregon brez usmiljenja, amer. film.

Sobota: 15.50 Spustite balon, avstralski film. 17.05 Košarka. 18.30 Naš kraj. 18.45 Robinovo gnezdo. 20.00 Zupan našega mesta, nadalj. 21.00 Prišel je Jones, ameriški film. 22.55 Lake Placid: Tekmovanja v bobu.

Za misijon p. Kosa: Lojzka Peterlin 1.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Radio Trst A

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Režija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 10. do 16. februarja 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Kralj Oh in kraljestvo Jój«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 »Radio klopotača«, varieté. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Zimska epistola. 9.45 Socialna problematika. 10.10 Koncert. 11.30 Po stopinjah staršev. 12.00 »Radio klopotača«, ponovitev. 12.40 Filmska glasba. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!« 14.30 F. Milčinski: »Butalci«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.10 Slovenski kvartet. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Čar pesniškega sveta. 9.00 L. Holberg: »Jeppe s hriba«, komedija. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Vam še ugajajo? 12.00 Kulturno pismo, ponovitev. 14.10 Odraslim prepovedano. 15.00 Rezervirano za... 15.30 Doba kantatorjev. 16.00 Kulturna rubrika slov. časopisov v Italiji. 16.20 Lahka glasba. 17.10 Slovenski kvartet. 18.00 »Stritarjevi posnemovalci«, izvaja Radijski oder.

Sreda: 8.10 Tržaške bolnišnice. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Odprimo knjigo pravljic. 14.30 Fran Milčinski: »Butalci«. 15.00 Glasbeno popoldne. 16.00 Med dvema ognjema - kviz oddaja. 17.10 Mladi izvajalci. 17.30 Slavnj pevci. 18.00 Kulturni prostor.

IZSEL JE

»PASTIRČEK«

ŠT. 5

Četrtek: 8.10 Vprašanja sodobne družbe. 9.00 L. Holberg: »Jeppe s hriba«, komedija. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Jugoslovanski pevci. 12.00 Mikrofon v razredu. 12.30 Sedem not. 14.10 Otroško okence: »Tomi na obisku«. 14.30 Na goriškem valu. 15.00 Mladi pisci. 15.15 Nove plošče. 16.00 »Dvignjena zavesa«. 17.10 Skladbe z nabožno tematiko. 18.00 Kulturni prostor.

Petek: 8.10 Iz sveta folklore. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.20 Domače popevke. 12.00 Kulturni prostor, ponovitev. 13.20 Revija »Pesem prijateljstva«. 14.10 Otroško okence: »Kje je napačno?«. 14.30 F. Milčinski: »Butalci«. 15.00 Po končani univerzi. 15.00 Popularnih deset. 16.00 Mikrofon v razredu, ponovitev. 16.30 S pesmijo po svetu. 17.00 Mi in glasba.

Sobota: 8.10 Sobotni trim. 9.00 France Štrukelj: »Slovenski Jurček«, šaloigra. 10.10 Koncert. 12.00 Oddaja o Režiji. 12.30 Pesem poje o... 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 »Vse lepo, vaš Peter!«. 16.30 Poslušali boste. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Prejšnje razmere«, burka.

+

Po težkem trpljenju je 2. februarja odšla k Bogu naša draga

IDA

Simčič roj. Srebrnič

Zalujoč mož, hči, sin, sestre, bratje in ostalo sorodstvo

Thunder Bay, Toronto, Argentina, Števerjan, Medana, Renče, Ljubljana, Bocen